

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1658

§. 128. Et ingressus est prætorium iterum. v. 9.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45556

Verbum Domini, Verbum Domini, statim eo ipso sint ex parte Christi, etiam Antichristiani scripturam usurpant, usurpabat illam utique Marcion, hereticus, & usurpant eam Calvinista & usurpant Lutherani, item Catholicici. Sed aliter hi, aliter isti, quæ volunt, intelligunt & exponunt, Marcion legens apud S. Lucam: *Hoc est corpus meum*, uti Tertullianus refert, exponebat sic: *Hoc est figura corporis mei*, quia verum corpus à Christo assumptum esse nolebat. Exponit idem Calvinista eodem modo, sed alia intentione, quia videlicet Deum posse unum corpus duobus locis collocare, non vult cum Catholicis tenere. Ecce ita scriptura torquetur ad affectus exponentiam hereticorum pariter & Iudæorum. Noli igitur sequi affectus tuos sed sequere Magistrum veritatis Ecclesiam, quæ ad hoc accepit Sp. sanctum, ut infallibiliter eam bene exponat.

§. 127. *Cum ergo audisset Pilatus hunc sermonem magis timuit. v. 8.*

Dicitur hic Pilatus timuisse magis: itaque subindicatur quod iam ante timuit. Quid igitur & quare antea timuit? Vtique homines istos, qui sibi occlamabant & minabantur de Casare, & de legibus suis, nisi Christum occideret quid igitur nunc evenit, propter quod magis timet? incipit timere Deum & iustitiam eius vindicativam. Si enim filius Dei esset ille quem ad mortem damnare compellebatur, utique incurrere iram illius se videbat, qui eum genuerat, Deus. iram autem Dei portare quis posset qui hominis iram formidamus. Ecce cur Pilatus magis timuit.

O Iesu sancte, innocens, impollute, à peccatoribus segregate, da nobis tuam sanctitatem colere intrus & exterius profiteri. Tu optime docuisti nos quem timere debeamus non hominem vel homines, qui occidere possunt corpus, sed eum qui occidere potest & corpus & mittere in gehennam, hunc timeamus, & ut timeamus confige obsecro timore tuo carnes nostras.

§. 128. *Et ingressus est prætorium iterum. v. 9.*

Cum videret Iudæos magis magisque tumultuare, nec haberet ultra quid eis pro Christi defensione respondere posset, etiam novus articulus accusationis proferretur, quod nempe se filium Dei iactasset Christus, anxius iterum introivit prætorium, ut ex Iesu captivo suo exploraret, quid subesset ijs, quæ recens audierat ex Iudæis, de filiatione Dei, & potuit fieri ut Pilatus putaret vera esse quæ apud Romanos in Metamorphosi Ovidiana leguntur, de varijs filijs Deorum Iovis, Apollinis, Martis &c. & ideo quaereret, ne forte talis Deasti filius esset, & illius iram incurreret. Cum

Cum intueor Pilatum huc illuc discurrentem, modo foras procedentem ad Iudæos, modo ingredientem in prætorium, modo surgentem et tribunali, modo rursus sedentem videre mihi videor Rebeccam parturientem, doloribus coangustatam; ut enim in eius utero collidebatur Iacob & Esau parvuli, dum alter altero prior lucem aspiceret nitebatur; ita in animo Pilati collidebantur Christus & Iudæi; illius innocentia, hæc pro violentia; illa Christum absolvebat, hæc vero condemnabat. Conabatur quidem Pilatus præ Iudæis eniti Christi liberationem; sed prævenit Esau populus Iudæorum, Christo fratri suo adeo infensus. O si ita anxius fuisse præles Pilatus ob metum Iudæorum, ne eos offenderet, neve per eos accuteretur apud Romanorum Imperatorem, de non administrata Iustitia, ad voluntatem eorum impiam? quantus tremor est futurus, olim quando Iudex est venturus cuncta stridete discussurus, & turbæ mirum spargens sanguinem per sepulchra regionum coget omnes ante thronum! ille erit verus unguis quo clamabitur *Montes cadite super nos ne videamus faciem furoris Domini.* Væ misero mihi, cum venerit ille dies Iudicii & aperti fuerint libri conscientiarum & cum dicetur de me, *Ecce homo & opera eius*, quid faciam tunc?

Domine Deus meus, cū cœli revelabunt iniquitatem meam & adversus me terra consurget, & ego nihil respondere poterō, sed demisso capite præ confusione, & angustia coram te stabo trepidus & confusus. Tu ergo miserere modo ne desperem, & si ego commisi unde me damnare potes tu non amisisti unde salvare soles & potes. Tu enim Domine non vis mortem peccatorum, nec lætaris in perditione morientium, sed ut mortui vivere tu mortuus es & mors tua peccatorum mortem occidit.

§. 129. *Et dixit ad Iesum: Unde es tur. 9.*

Non ex corde ficto vel falso, sed sincere cupiens certior fieri hac interrogatione de eius origine, & maioribus, de qua domo vel familia prodierit. Altissima sanè quæstio est, si bene expendamus, Generationem enim eius quis enarrabit? non est ipse similis fictitijs Dijs, aut Deorum filijs qui est candor lucis æternæ, speculum sine macula, filius æternus proles æqueva parenti, figura substantiæ patris! filiusque talis qui ex substantia patris æqualis illi in essentia & divinitate, in gloria & majestate, semper genitur, semper genitus est, sapientia è patris mente in æternitatis monte, inaccessibili humano intellectui, semper procedens.

O Bone Iesu tu unde sis, forte non capiunt Angeli, quomodo caperet homo Ethnicus? tu es Deus de Deo, lumen de lumine, Deus verus de Deo